

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. februar 2008
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2007-150-0515
Dok.: ANS42143

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 91 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. december 2007.

Lene Espersen

/

Lene Volke Roesen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 91 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministerens kommentarer udbedes til artikel i Fyens Stiftstidende 15/9-09: »Voldelige mænd blæser på politiet«.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, hvortil jeg kan henholde mig:

”1. I den nævnte artikel omtales en konkret sag, hvor en mand har opsøgt sin tidligere samlever og udøvet vold over for hende, selv om han var meddelt et tilhold mod at opsøge hende. I artiklen citeres en sekretariatsleder i Landsorganisationen for Kvindekrisecentre, der oplyser, at kvinder har svært ved at få tilhold, og at mændene bryder det eller finder måder at omgå det på. Endvidere citeres den pågældende for en udtalelse om, at prisen for overtrædelse af tilhold er forbavsende lav.

I anledning af de nævnte spørgsmål kan jeg oplyse, at tilhold kan meddeles med hjemmel i straffelovens § 265, der har følgende ordlyd:

”Den, der krænker nogens fred ved trods forud af politiet givne advarsel at trænge ind på ham, forfølge ham med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe ham, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.”

Betingelserne for at meddele tilhold er ikke nærmere beskrevet i bestemmelsen, og afgørelsen beror således i vidt omfang på politiets skøn. Afgørelsen om, hvorvidt der skal meddeles tilhold, træffes på grundlag af en konkret vurdering af samtlige faktiske og retlige forhold, der indgår i sagen, og Justitsministeriet har i en cirkulæreskrivelse fra 1990 fastsat nærmere vejledende retningslinjer herom.

Det fremgår i øvrigt af den nævnte cirkulæreskrivelse, at politiet i tvivlstilfælde ikke bør være for tilbageholdende med at meddele tilhold.

Endvidere er der efter lov om bortvisning og beføjelse til at meddele tilhold mv. mulighed for at forbyde en person over 18 år at opholde sig i sit hjem, ligesom der er mulighed for at forbyde den, der bortvises, at trænge sig ind på, forfølge med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe et medlem af husstanden (tilhold). De nærmere betingelser herfor er fastsat i loven.

2. Herudover kan jeg oplyse, at der august 2007 blev udsendt en rundskrivelse til politikredsene om en overordnet strategi for en styrket indsats over for jalousidrab og andre alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser. Strategien, der er udarbejdet i et samarbejde mellem Rigspolitiet og Rigsadvokaten, medfører bl.a., at der skal oprettes en særlig enhed i alle politikredse, som skal underrettes om alle konkrete sager, hvor der kan blive tale om at meddele tilhold eller bortvisning i forbindelse med samlivsrelateret kriminalitet.

Formålet hermed er bl.a. at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af tilhold, og det er herunder hensigten, at den særlige enhed kan holde kontakt til den forurettede og vejlede om muligheden for meddelelse af tilhold og bortvisning.

Endvidere vil Rigsadvokaten om kort tid udsende retningslinjer til politikredsene og vejlede nærmere om betingelserne for at træffe afgørelse om tilhold og bortvisning.

Der er således for ganske nylig taget initiativer med henblik på at styrke anvendelsen af tilhold og bortvisning i forbindelse med samlivsrelateret vold mv.

3. For så vidt angår straffene for overtrædelse af straffelovens § 265 er der i Rigsadvokatmeddelelse nr. 9/2005 om straffpåstanden i sager om overtrædelse af straffeloven anført følgende:

”Ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse mv.), der trådte i kraft den 2. april 2004, blev strafferammen i straffelovens § 265 hævet fra 6 måneder til 2 år.

Af forarbejderne til loven fremgår det, at overtrædelse af tilhold – der af den forurettede ofte kan opleves meget voldsomt og generende – bør være undergivet samme strafmaksimum som straffelovens § 266 om fremsættelse af trusler. Med ændringen tilsigtes en forhøjelse af strafniveauet, således at der i højere grad skeles til grovheden og omstændighederne ved overtrædelsen af § 265. Bl.a. vil man ved bedømmelsen af overtrædelsens karakter kunne skele til den praksis, der foreligger for overtrædelse af straffelovens § 266.”

Jeg har med henblik på at belyse strafniveauet gennemgået afgørelser refereret i Tidsskrift for Kriminalret vedrørende overtrædelser af straffelovens § 265 begået efter lovændringen.

Som eksempel på en sag, hvor der er udmålt frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 265 i førstegangstilfælde, kan nævnes TfK 2005.674Ø. Den tiltalte blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 265, § 266 og § 291, stk. 1, ved at have indfundet sig på en kvindes ejendom og at have trukket en finger tværs over sin hals samt trukket en telefonledning ud af telefonstikket. Den tiltalte blev endvidere straffet for overtrædelse af straffelovens § 265 og § 291, stk. 1, ved i forening med en anden på et senere tidspunkt at have indfundet sig hos samme kvinde samt en anden kvinde, hvor de havde knust vinduer og beskadiget møbler. Landsretten fastsatte straffen til fængsel i 3 måneder henset til forholdets grovhed, og at der endvidere forelå en overtrædelse af straffelovens § 266 om trusler.

Som eksempel på overtrædelse af straffelovens § 265 i gentagelsestilfælde kan nævnes TfK 2005.705V. Den tiltalte, der tidligere var straffet med dagbøder for overtrædelse af straffelovens § 265 og var meddelt advarsel (tilhold) mod at rette henvendelse til A, havde flere gange skrevet og telefoneret til A og indfundet sig ved A's adresse. Straffen blev fastsat til fængsel i 30 dage, idet retten lagde vægt på, at tiltalte tidligere var straffet for overtrædelse af straffelovens § 265 og havde recidiveret hurtigt.

Herudover kan jeg nævne TfK 2005. 811Ø, hvor tiltalte i en 2 måneders periode havde overtrådt straffelovens § 265 ved 11 lejligheder, idet han trods tilhold observerede eller gik/kørte forbi sin tidligere kærestes bopæl, arbejdssted mv. Ved to af disse lejligheder fulgte den tiltalte efter den tidligere kæreste og/eller talte til hende. Tiltalte, der i februar 2005 var idømt en betinget bøde for overtrædelse af straffelovens § 265, blev idømt en fællesstraf på 20 dages fængsel omfattende den betingede bøde.

Endelig kan jeg nævne TfK 2006.183V, hvor tiltalte, der var meddelt advarsel mod at krænke A og B's fred, blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 265 ved at have udtalt, at han ville udøve vold. Det blev lagt til grund, at udtalelsen var møntet på A. Tiltalte blev endvidere fundet skyldig i overtrædelse af samme bestemmelse ved, mens B befandt sig i A's have, at have råbt efter B og gestikuleret truende med en eller anden genstand, mens B havde front mod tiltalte. Tiltalte, der i september 2004 og i januar 2005 var straffet med dagbøder for overtrædelse af straffelovens § 265, blev idømt en fængselsstraf på 10 dage. Straffen blev efter oplysningerne om tiltaltes personlige forhold gjort betinget. Tiltalte blev endvidere idømt en tillæggsbøde på 3.000 kr.

Det er på baggrund af de nævnte afgørelser min opfattelse, at der i praksis i førstegangstilfælde ved overtrædelse af tilhold som udgangspunkt idømmes bødestraffe. Dog kan kriminalitetens grovhed og omstændighederne i øvrigt føre til frihedsstraf også i førstegangstilfælde. I andengangstilfælde er udgangspunktet en kortere frihedsstraf.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Rigsadvokaten i forbindelse med den ovennævnte udsendelse af retningslinjer om betingelserne for at træffe afgørelse om tilhold på baggrund af gældende praksis vil fastsætte retningslinjer om strafpåstandene i sager om overtrædelse af tilhold.

For så vidt angår overtrædelse af loven om bortvisning er jeg ikke i besiddelse af oplysninger om eventuelle straffesager herom.

4. Endelig kan det oplyses, at Justitsministeriet ved brev af 21. september 2007 har anmodet mig om på grundlag af en gennemgang af retspraksis at vurdere, om en eventuel forskel i det generelle straffniveau i voldssager alene skyldes, at der i sager om vold i familierelationer oftere foreligger omstændigheder, som efter straffelovens almindelige strafudmålingsregler normalt skal tale for en mildere straf, eller om der kan være behov for nye initiativer med henblik på at sikre en ensartet vurdering af voldssager.

Jeg vil på den baggrund i foråret 2008 afgive en redegørelse om straffniveauet i sager om vold i forhold til (tidligere) ægtefæller og samleverer.”